

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਸੰਖਿਆ ਛਿਆਲੀਹ

Jeff Pippenger

2026-02-12

ਨੰਬਰ ਛਿਆਲੀ

ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਤੋਂ ਕੈਸਰੀਆ ਮੈਰੀਟੀਮਾ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਛੇਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਤੋਂ ਕੈਸਰੀਆ ਤੱਕ ਦੀ ਇਹ ਵੰਡ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦਾ ਪਹਾੜ ਸੀ। ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦਾ ਪਹਾੜ ਹੋਰ ਦੇ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਵੇਅਮਾਰਕ ਨਾਲ ਸੰਰੇਖਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬੋਲਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਉਹ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲਿਆ।

ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿਹਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਆਖਾਂ? ਹੇ ਪਿਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਘੜੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਇਸ ਘੜੀ ਤੱਕ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੇ ਪਿਤਾ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ। ਤਦ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਗੱਜਣ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯੂਹੰਨਾ 12:27-29.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੰਭ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਅਰਥਾਤ ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੀ ਹੈ, ਲਿਖਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:12, 13.

ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਕੇਵਲ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਯਾਈਰਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਸਮੇਂ ਵੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੋਥਸੇਮਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਗੋਥਸੇਮਨੇ—ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਸਮਾਨ—ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ। ਗੋਥਸੇਮਨੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਤੇਲ ਦਾ ਕੋਹਲੂ,” ਜੋ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਤੇਲ-ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਥਸੇਮਨੇ ਉਹ “ਸੰਕਟ” ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ “ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਇਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਉਹ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਆਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ “ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਸਿਖਾਇਆ।

ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੇਵਲ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਯਾਈਰਸ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁਆਰੀ ਦੇ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਯਾਈਰਸ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਗੋਥਸੇਮਨੇ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਵਿਅਕੁਲ ਹੋਣਾ ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰਿਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਮਉਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ, ਜੋ

ਕਿ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਤਰਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਛੇਵੀ ਘੜੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕੈਸਰੀਆ ਮਹੀਤੀਆ ਵਿੱਚ ਕਰਨੇਲਿਉਸ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਕੈਸਰੀਆ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਿਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂਗਾ। ਮਲਾਕੀ 4:5, 6.

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਐਲਿਯਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਿਉਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਲਿਯਾਹ ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਐਲਿਯਾਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੂਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਲਿਯਾਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੀ—ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਤਿਸਬੀ ਇਲੀਆਹ, ਜੋ ਗਿਲਆਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਸੌਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਓਸ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੀਂਹ ਵਰੇਗੀ।” 1 ਰਾਜਿਆਂ 17:1.

ਭੈਣ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਆਖਿਆ—ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੀਂਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬਾਅਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। “ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ” ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਕੇਤ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਅਹਾਬ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਕੋਲ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਗੜਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ? ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲਵੋ; ਪਰ ਜੇ ਬਾਅਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲਵੋ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਬਚਨ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹੀ, ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਹੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਨਬੀ ਬਚਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਬਲਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲਦ ਚੁਣ ਲੈਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਲੱਕੜੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ, ਪਰ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗ ਨਾ ਲਾਉਣ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗ ਨਾ ਲਾਉਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸੂਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ, ਉਹੀ ਪਰਮੇਸੂਰ ਠਹਿਰੇ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਬਚਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:20-24.

ਕਰਮਲ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪਰਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਏਲੀਆਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਯਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੂਤ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ

ਸੀ। 1844 ਵਿੱਚ ਕਰਮਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਐਸੀ ਪਰਖ ਲਿਆਂਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਨਬੀ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਓਸ ਅਤੇ ਵਰਖਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਸੱਚੇ ਨਬੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ, ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਦੇ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਵਾਟਰਟਾਊਨ ਸਮੂਹ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਡੇਰੇ, ਜੋ ਝੂਠੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਚੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਰਮਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਭੇਦ ਅਤੇ 1844 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਸੱਚਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ।

ਤੂਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਪੈਂਤਕੁਸਤਕਾਲੀਨ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਸੌਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਰਸ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਦ ਐਲੀਆਹ ਨੇ ਖੁਦ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਭੇਦ ਤੂਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਇੱਕ ਐਸੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਇਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਜਦਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਮੂਲ ਸਮਝ ਸਾਲ 1843 ਸੀ। ਸਮੁਝੇਲ ਸਨੋ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਸੱਚੀ" ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ।

1844 ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ। ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ, ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਪੁਰੋਹਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰਾਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਆਲੀਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈਂ। ਹੁਣ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਬਆਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਨਸਪਤੀ-ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:17-19.

ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੰਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਲਿਆਹ ਉੱਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਮੀਂਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਮੀਂਹ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਲਿਆਹ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਾਇਆ ਹੀ ਨਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਲਿਟਮਸ ਕਸੌਟੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੂਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਧਾ ਖੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ, ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਨ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੂਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ—ਜੇ ਲਿਟਮਸ ਕਸੌਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 1840 ਅਤੇ 1844 ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਸਾਇਆ ਲਿਚ ਦੀ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਿੱਲਰ ਦੁਆਰਾ 1843 ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਨੋ ਨੇ ਸੁਧਾਰਿਆ।

“1840 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਹੋਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਪੂਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੁਚੀ ਜਗਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੇਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਓਟੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀਨਗੋਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ... 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਮਿੱਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਿੱਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਿਆ।” *The Great Controversy*, 334, 335.

ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਨੋ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਧੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨਾਲ “ਏਕ ਹੋ ਗਏ।” ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਨੋ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦਮਈ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਰਾਹ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਢੱਕ ਰੱਖਿਆ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ। ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਲਈ ਆਨੰਦਮਈ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਹੋ ਗਏ; ਜਦਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੋ ਕਸੌਟੀ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ।”

“ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਵਰਗੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਠੀ ਆਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮੰਡਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਜਣੇ, ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ

ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਬਾਈਬਲ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ। ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਸਮਝਾਈ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ 1844 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ 1843 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਜੇਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਚਮਕੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ—‘ਜੇ ਉਹ [ਦਰਸ਼ਨ] ਦੇਰੀ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ।’ ਮਸੀਹ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਸ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਆਪਣੀ ਭਾਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਸਕਣ ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਭ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਭਰੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਪਰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਸਵਰਗ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਰਹੇ; ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 1844 ਤੱਕ ਫੈਲਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਾ ਲਿਆ ਸਕੇ। ਤਦ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕ ਉਠਿਆ; ਉਹ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਸੁਣਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹੇਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ; ਪਰ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੁਖਮੰਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।” *Early Writings*, 235–237.

ਪਤਰਸ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਿਚ ਵਾਂਗ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸਨੋ ਵਾਂਗ, ਪਤਰਸ ਵੀ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਹਾਇ ਬਾਰੇ ਲਿਚ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਨੋ ਦਾ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਸਨੋ ਲਈ ਇਹ ਕੰਮ ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹੀ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1843 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਰਅਸਲ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਲਿਚ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਸੀ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਲੈ ਆਈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਿਚ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਦੱਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁੜ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸੇਧ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ 1840 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੜ ਗਿਣਤੀ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਸੱਚੀ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਜੋ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੇ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ?

ਸੁਧਾਰੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਇਕ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪਤਰਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਰਸਣਾ ਸੀ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ—ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਗਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਗਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 13 ਅਗਸਤ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ—ਜਿਸ ਨੇ ਉਦਘਾਟਨੀ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਠਹਿਰਾਉ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 17 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਵਾਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵਿਵਾਦ, ਰਾਜਾ ਅਹਾਬ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ—ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਗਏ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਗਏ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ, ਅਤੇ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਮੈਰੀਟੀਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗਏ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੇਨੇਸੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੁਣ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ

ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਤੁਰਹੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਦੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਜੋ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੋਹਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ 2024 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 11:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁੱਟੇਰੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਪਿਛਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਉਮ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਨਿਉਮ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪੰਦਰਵੇਂ ਪਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:13.

ਆਯਤਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਆਯਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਰੋਨਾਲਡ ਰੀਗਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੀ ਕੰਧ ਹਟਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 9 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਬਰਲਿਨ ਦੀ ਕੰਧ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ। ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਉਸ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 2014 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਯਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ 2024 ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਟਰੰਪ, ਜੋ ਰੀਗਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੀ ਹੈ, "ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ" ਹੈ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ

“ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਆਵੇਗਾ।” “ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ” ਜੋ ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਹਨ।

2024 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਨਿਯਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। 8 ਮਈ, 2025 ਨੂੰ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪੋਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲਿਓ ਨਾਮ ਧਾਰਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਟਿੱਬਾ ਚੜ੍ਹਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਲਾਬੰਦ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ; ਅਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਾਨੀਏਲ 11:15.

ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨ ਨਾਲ ਜੰਗ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਤਾਕਤ—ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ—ਵੱਲੋਂ ਧਨ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਜਿੱਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕ੍ਰਮਸ਼ ਵਿਘਟਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਦੱਖਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਜਗਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਤੇ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 2014 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਜੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਰੂਸ ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸਨ। 2022 ਵਿੱਚ ਆਕਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। 2024 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੁੜ ਆਇਆ।

ਪਤਰਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ, ਐਲੀਆਹ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਵਾਂਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਿਚ ਅਤੇ ਸਨੋ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੀਆਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੂਤਾਂ ਵਿਚਲੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਯੁੱਧ ਜੋ ਸੇਲੂਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ line upon line ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੇ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਨਿਯਮ ਦਾ ਯੁੱਧ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦਸ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ

ਤੂਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੱਤਵੀਂ ਤੂਰਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਤੂਰਹੀ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਲਈ ਬੁਲਾਹਟ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਕਸੌਟੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਾਹਰੀ ਪਰਖ-ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਗਮਨ 2024 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਖ-ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਗਮਨ 2026 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਸੂਤ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਲਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਉਫਾਜ਼ ਦੇ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੈਰਿਲ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਜੇਤਾਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੁਜਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਹੀ ਕੇਵਲ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕੰਬਣ ਛਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰੌਣਕ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਲ ਨਾ ਰਿਹਾ।

ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਡੁੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਸੀ।

ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਅਤਿਅੰਤ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਉਹਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਡਰ ਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ, ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਸੁਣ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਇੱਕੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਵੇਖ, ਮੁੱਖ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਮੀਕਾਏਲ, ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਐਸੇ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਕਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੁੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਰਗਾ ਇਕ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਇਸ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਹ ਬਾਕੀ ਰਹਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਹ ਇਕ ਜਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਿੱਖ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨੁੱਖ, ਡਰ ਨਾ; ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ; ਬਲਵਾਨ ਹੋ, ਹਾਂ, ਬਲਵਾਨ ਹੋ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬੋਲੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:5-19।

ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ 2024 ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਅਲਫਾ ਪਰਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਲੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਰਗ ਝੂਠ ਅਤੇ ਕੂੜ ਦੇ ਹੇਠ ਲੁਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਬੀਏਲ ਦੁਆਰਾ, ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਮੁੜ ਗਬੀਏਲ ਦੁਆਰਾ। ਅੱਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ; ਪਰ ਤੀਜੇ ਛੂਹੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦਿਆਂ ਉਹ ਅੰਤਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਜੋ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨੀ ਦਰਪਣ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਤਿੰਨ ਸਪਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ “ਬਲਵਾਨ ਹੋ, ਹਾਂ,

ਬਲਵਾਨ ਹੋ," ਦੀ ਆਗਿਆ ਇੱਕ ਦੋਹਰਾਵਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਖ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੈਂਪ ਸਟੇਨ, ਜੋ ਨੀਹ ਅਤੇ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਮੰਦਰ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਕੈਂਪਸਟੇਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਬਰੀਏਲ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਬਰੀਏਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਛੂਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੋ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦਇਆ-ਆਸਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਵੱਲ ਤੱਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਕੀਨਾਹ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਸ ਦਰਸ਼ਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਰਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਦਇਆ-ਆਸਨ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕੀਨਾਹ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੋ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ!

ਤੂਰਹੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲੀਆਹ ਦਾ ਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਉਹ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਲੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਮਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਤੱਕ ਰਾਜਾ ਅਹਾਬ ਐਲੀਆਹ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਕੇਵਲ ਉਹ ਪਰਖ-ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਦੌਰ ਉਹੀ ਗਵਾਹੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਠਾਇਆ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਪੂਰਵ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਤਰਸ ਪੈਂਟੇਕੋਸਟ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯੋਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਵੀ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਸਨੋ ਅਤੇ ਲਿਚ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਅਹਾਬ, ਯਜ਼ੇਬਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਤਰਕਬਾਜ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਲਿਟਮਸ-ਪਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਗਧੇ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਮਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਮੌਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਯੋਏਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹਨ। ਯੋਏਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜੋ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮੌਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ।

ਗਧਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਬਹਿਸੀ ਯਹੂਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੁਕ ਕੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਪਰਖ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਰੋਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਟੱਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਿਨ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਲਈ ਪਰਖ-ਸਮਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਗਤੀ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ

ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

“ਬੈਥਨੀ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਹ ਜਾਸੂਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯਹੂਦੀ ਹਾਕਮ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਏ। ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨਹੇਦ੍ਰਿਨ ਦੀ ਇਕ ਸਭਾ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ। ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਚਮਤਕਾਰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੋ ਤਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਵਰ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਚਮਤਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਵੀ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਰਦਾ ਦਿਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਲਾਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੋਰ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਗਏ।”

“ਸੱਦੂਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਥਾਪਿ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘ੍ਰਿਣਾ ਇੰਨੀ ਕੜਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਥਿਤ ਵਿਗਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਦੇਹ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੁਝ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਢਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਅਚਰਜਕਰਮ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਦੁਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਬਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਛੀਣ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਝੂਠੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਅਚਰਜਕਰਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੱਦੂਕੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿਡਰ ਧਿਕਾਰ-ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 537.

ਲਾਜ਼ਰਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਠਹਿਰਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ, 9/11 ਤੋਂ ਬਾਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਆਦਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਿੱਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਵਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ, ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸੀ।

“ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਭੀੜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ-ਭਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਮੜ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਚਿੰਤਿਤ ਮਨ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਨਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਨਾਰੋਗ ਤੋਂ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਦ ਗੁਆਉਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ

ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਤਦ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਸਮਾਰਕ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਰ ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਝੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ, ਪੁਦੀਨੇ ਅਤੇ ਸਤੋਧਰਮ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣ ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਫੜਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ, ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਾਰੇ ਉਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ।" Early Writings, 165.

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਦੋ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਵ ਨੀਂਹ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਪੜਾਵ ਉਸ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਘਿ੍ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਿ੍ਣਿਤ ਗਵਾਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਮੁੜ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਾਰੇ ਉਸੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਮਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਕੇ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।